

Paskelbtas Id	: C-782/23
Dokumento numeris	: 1
Registro numeris	: 1277736
Pateikimo data	: 19/12/2023
Įrašymo į registrą data	: 19/12/2023
Dokumento tipas	: Prašymas priimti prejudicinį sprendimą
Pateikimo per e-Curia referencinis numeris	: Procesinis dokumentas DC198683
Rinkmenos numeris	: 1
Pateikėjas	: Rodzienė Violeta (J362376)

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

NUTARTIS

2023 m. gruodžio 13 d.
Vilnius

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo išplėstinė teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Audriaus Bakavecko, Jolantos Malijauskienės, Gintaro Kryževičiaus, Ivetos Pelienės ir Dainiaus Raižio (kolegijos pirmininkas ir pranešėjas),

teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrino administracinę bylą pagal pareiškėjo uždarnosios akcinės bendrovės „Tauritus“ apeliacinį skundą dėl Vilniaus apygardos administracinio teismo 2022 m. sausio 19 d. sprendimo administracinėje byloje pagal pareiškėjo uždarnosios akcinės bendrovės „Tauritus“ skundą atsakovui Muitinės departamentui prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, trečiasis suinteresuotas asmuo – Kauno teritorinė muitinė, dėl sprendimų panaikinimo.

Išplėstinė teisėjų kolegija

n u s t a t ė:

I.

1. Byloje yra nagrinėjamas mokestinis ginčas tarp pareiškėjo uždarnosios akcinės bendrovės „Tauritus“ (toliau – ir pareiškėjas, Bendrovė) ir atsakovo Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – ir atsakovas, Departamentas). Šis ginčas, be kita ko, kilo dėl Kauno teritorinės muitinės (toliau – ir Kauno TM) 2017 m. rugsėjo 14 d. patikrinimo ataskaitos Nr. 7KM320048M (toliau – ir Ataskaita) dalies, kuria Bendrovei apskaičiuoti ir nurodyti sumokėti 4 853 Eur importo pridėtinės vertės mokesčio (toliau – ir PVM) delspinigių.

Teisinis pagrindas. Sąjungos teisė

2. 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – ir Sąjungos muitinės kodeksas), 15 straipsnio 2 dalies a punktas nustato, kad:

„2. Pateikdamas muitinei muitinės deklaraciją <...>, atitinkamas asmuo prisiima atsakomybę už visus toliau išvardytus atvejus:

a) deklaracijoje, pranešime arba prašyme pateiktos informacijos tikslumą ir išsamumą; <...>.“

3. Sąjungos muitinės kodekso 70 straipsnis, be kita ko, įtvirtina:

„Prekių muitinės vertės pagrindas visų pirma yra sandorio vertė, tai yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už prekes, parduodamas eksportui į Sąjungos muitų teritoriją, kuri prireikus patikslinama.

2. Faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina –visa pirkėjo pardavėjui arba, pardavėjo naudai, pirkėjo trečiajai šaliai sumokėta arba mokėtina pinigų suma už importuojamas prekes, įskaitant visus įvykdytus arba vykdytinus mokėjimus, kurie yra importuojamų prekių pardavimo sąlyga.

3. Sandorio vertė taikoma, jeigu įvykdomos visos šios sąlygos:

<...> b) prekių pardavimui arba jų kainai neturi įtakos jokios sąlygos arba aplinkybės, kurių poveikio vertinamoms prekėms neįmanoma įvertinti; <...>.“

4. Sąjungos muitinės kodekso 173 straipsnio 3 dalis nustato, kad „per trejus metus nuo muitinės deklaracijos priėmimo dienos deklarantui pateikus prašymą, gali būti leista pataisyti muitinės deklaraciją ir po prekių išleidimo, kad deklarantas galėtų įvykdyti savo pareigas, susijusias su atitinkamos muitinės procedūros įforminimu prekėms.“

5. 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – įgyvendinimo reglamentas), 128 straipsnio 1 dalis įtvirtina, kad „prekių, parduotų eksportui į Sąjungos muitų teritoriją, sandorio vertė nustatoma muitinės deklaracijos priėmimo metu ir remiantis pardavimo sandoriu, atliktu prieš pat prekių įvežimą į tą muitų teritoriją.“

6. Įgyvendinimo reglamento 133 straipsnis nustato, kad „kai importuotų prekių pardavimui arba kainai turi įtakos kokia nors sąlyga arba aplinkybė, kurios vertę vertinamų prekių atžvilgiu įmanoma nustatyti, tokia vertė laikoma faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos dalim <...>.“

7. Pagal 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 85 straipsnį, „importuojant prekes, apmokestinamoji vertė yra muitinės vertė, nustatyta pagal galiojančias Bendrijos nuostatas.“

Reikšmingos faktinės aplinkybės

8. Kauno TM pagal 2017 m. gegužės 26 d. pavedimą atliko Bendrovės mokesstinį patikrinimą už laikotarpį nuo 2015 m. spalio 1 d. iki 2017 m. balandžio 30 d., kurio metu nustatė, kad tikrintu laikotarpiu Bendrovė, be kita ko, iš įvairių tiekėjų įsigijo ir į Lietuvos Respublikos teritoriją importavo įvairius kiekius dyzelinių ir reaktyvinių degalų.

9. Su tiekėjais sudarytose sutartyse ir jai išrašytose išankstinėse sąskaitose būdavo nurodyta preliminari Bendrovės mokėtina prekių įsigijimo kaina (toliau – ir preliminari kaina)

10. Deklaruodama įsigytų ir importuotų degalų išleidimą į laisvą apyvartą ir vidaus naudojimą, Bendrovė importo deklaracijose šią preliminarią kainą nurodė kaip prekių muitinę vertę. Atitinkamai ji deklaracijose nurodė ginčo prekių muitinės vertės nustatymo kodą – „6“, t. y. vertę nustatė taikydama Sąjungos muitinės kodekso 74 straipsnio 3 dalyje ir Įgyvendinimo reglamento 144 straipsnyje nurodytą „Alternatyvų metodą“ („fall-back“ metodą).

11. Pagal sutarčių su tiekėjais sąlygas preliminari kaina vėliau buvo tikslinama atsižvelgiant į po prekių importo atsiradusias aplinkybes – atitinkamo laikotarpio vidutinės degalų kainas rinkoje, vidutinį atitinkamo laikotarpio valiutų kursų santykį. Šią patikslintą kainą (toliau – ir galutinė kaina) Bendrovė su tiekėjais suderindavo sudarydami papildomus susitarimus (sutarčių priedus), pagal kuriuos tiekėjai išrašydavo patikslinančias sąskaitas (priklausomai nuo minėtų kainų rinkose svyravimų vienais atvejais galutinė kaina būdavo didesnė už preliminarią, kitais – mažesnė).

12. Iš tiekėjų gavusi šias patikslinančias sąskaitas, Bendrovė savo iniciatyva teikdavo prašymą patikslinti minėtose importo deklaracijose deklaruotą prekių vertę.

13. Patikrinimo metu nustatyta ir tai, kad laikotarpiu nuo 2016 m. rugsėjo 29 d. iki 2017 m. vasario 1 d. Bendrovė teritorinėje muitinėje pateikė trylika importo deklaracijų (toliau – ir ginčo deklaracijos), kuriose kaip įvežtų degalų (toliau – ir ginčo prekės) muitinę vertę nurodė su tiekėjais sulygta preliminarią kainą. Tiekėjai 2017 m. vasario 6 d. ir 2017 m. kovo 15 d. išrašė Bendrovei patikslinančias sąskaitas (toliau – ir patikslintos sąskaitos), kuriose nurodytos didesnės galutinės importuotų degalų kainos, nei ginčo deklaracijose deklaruota muitinė vertė.

14. Skirtingai nei kitais atvejais, Bendrovė nesikreipė į muitinę su prašymu patikslinti ginčo deklaracijose nurodytos prekių muitinės vertės ir papildomo importo PVM į valstybės biudžetą nesumokėjo iki mokestinio patikrinimo pradžios (2017 m. gegužės 26 d.).

15. Savo ruožtu Kauno TM, taikydamas Sąjungos muitinės kodekso 70 straipsnio 1 dalyje nurodytą muitinio įvertinimo metodą, ginčo prekių muitine verte pripažino patikslintose sąskaitose nurodytą galutinę kainą ir, be kita ko, Bendrovei papildomai apskaičiavo bei nurodė sumokėti importo PVM delspinigius už laikotarpį nuo ginčo deklaracijų priėmimo muitinėje iki Ataskaitos surašymo dienos (2017 m. rugsėjo 14 d.).

16. Mokestinį ginčą dėl tokio vietos mokesčių administratoriaus sprendimo nagrinėję Departamentas, Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės bei Vilniaus apygardos administracinis teismas vertino, kad ginčo delspinigiai apskaičiuoti pagrįstai.

17. Pareiškėjo apeliacinį skundą nagrinėjęs Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas 2020 m. birželio 17 d. sprendimu grąžino mokestinį ginčą Departamentui nagrinėti iš naujo, iš esmės konstatavęs, kad mokesčių administratorius ginčo prekių muitinę vertę nepagrįstai apskaičiavo taikydamas „sandorio vertės“ metodą. Apeliacinės instancijos teismas iš esmės vertino, kad taikant Sąjungos muitinės kodekso 70 straipsnio 1 dalį negalima vadovautis galutine kaina, kuri nebuvo ir negalėjo būti žinoma ginčo prekių importo ir pirminių deklaracijų pateikimo metu.

18. Departamentas, iš naujo išnaginėjęs pareiškėjo skundą dėl ginčijamos Ataskaitos dalies, 2020 m. gruodžio 31 d. sprendimu patvirtino šią Kauno TM sprendimo dalį, t. y. patvirtino pareiškėjo prievolę mokėti ginčo delspinigius.

19. Šis (centrinis) mokesčių administratorius, be kita ko, laikėsi pozicijos, kad Sąjungos teisminių institucijų sprendimuose, kuriais buvo remiamasi priimant minėtą 2020 m. birželio 17 d. teismo sprendimą, nagrinėtos faktinės aplinkybės skyrėsi nuo nagrinėjamo mokestinio ginčo, todėl, be kita ko, vertino, kad, iš tiekėjų gavusi patikslintas sąskaitas su galutine kaina, Bendrovė privalėjo siekti patikslinti ginčo importo deklaracijas, t. y. prekių muitinę vertę apskaičiuoti pagal Sąjungos muitinės kodekso 70 straipsnio 1 dalį, sandorio verte pripažįstant galutinę kainą, nurodytą patikslintose sąskaitose. Bendrovei neįvykdžius šios pareigos iki mokestinio patikrinimo pradžios, Departamento vertinimu, Kauno TM pagrįstai patikslino ginčo deklaracijas minėtu būdu ir pagrįstai delspinigius skaičiavo nuo pirminių deklaracijų pateikimo muitinei dienos.

20. Kadangi Vilniaus apygardos administracinis teismas 2022 m. sausio 19 d. sprendimu šią Departamento poziciją palaikė ir atmetė Bendrovės skundą, pareiškėjas su apeliaciniu skundu kreipėsi į Lietuvos vyriausiąjį administracinį teismą.

Išplėstinė teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a:

II.

21. Atsižvelgiant į nacionalinio mokesčių administratoriaus administracinę praktiką, kurią aiškiai iliustruoja nagrinėjamo mokestinio ginčo aplinkybės, šioje byloje kyla klausimas dėl Sąjungos muitinės kodekso 70 straipsnio ir 173 straipsnio 3 dalies aiškinimo. Todėl nagrinėjamu atveju yra reikalinga kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą (toliau – ir Teisingumo Teismas) su prašymu priimti prejudicinį sprendimą dėl minėtų Sąjungos taisyklių aiškinimo (Administracinių bylų teisenos įstatymo 4 str. 3 d.).

Pirminės pastabos

22. Šiame bylos nagrinėjimo etape svarbu paminėti, kad, pirma, nors byloje ginčas kilo tik dėl pareiškėjui apskaičiuotų delspinigių, tačiau jų suma tiesiogiai priklauso nuo mokesstinės nepriemokos dydžio bei pareigos įvykdyti mokesčinę prievolę atsiradimo momento. Todėl,

pavyzdžiui, konstatavus, kad muitinė vertė, t. y. ir apmokestinamoji vertė, yra nustatyta netinkamai, nagrinėjamu atveju nebūtų galima ginčo delpinigių (jų dalies) pripažinti pagrįstais.

23. Antra, kaip minėta, nagrinėjamu atveju sandorio verte Kauno TM laikė po ginčo prekių išleidimo pareiškėjo su tiekėjais suderintas jų (ginčo prekių) galutines kainas, t. y. sandorio verte pripažino deklaruotą preliminarią kainą, vėliau patikslinta (pakoreguota) galutine kaina.

23.1. Ši galutinė kaina, kaip pripažįsta ir patys Kauno TM ir Departamentas, nebuvo ir negalėjo būti žinoma deklaracijos priėmimo muitinėje dieną (pateikti susitarimai su tiekėjais, pareiškėjo paaiškinimai, kurių mokesčių administratorius neneigia, patvirtina, kad nustatant galutinę kainą preliminari kaina buvo tikslinama (koreguojama) pagal atitinkamo laikotarpio viešai konkrečių agentūrų skelbiamų rinkos kainų vidurkį, vidutinius valiutų kursų pokyčius).

23.2. Be to, mokesčio patikrinimo metu surinkti duomenys taip pat objektyviai patvirtina, kad galutinė kaina vienais atvejais didėdavo, o kitais – mažėdavo preliminarios kainos atžvilgiu (deklaracijos priėmimo dieną Bendrovės su tiekėjais sulygta preliminari kaina vėliau galėjo būti tikslinama ją mažinant arba didinant).

24. Trečia, byloje nėra jokių duomenų apie tai, kad ginčo sandoriai buvo susiję su sukčiavimu, piktnaudžiavimu teise ar kokiu kitu mokesčių vengimu.

Dėl sandorio vertės muitinio įvertinimo metodo (ne)taikymo

25. Pirmiausia būtina pasitikslinti, ar Sąjungos muitinės kodekso 70 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jo 1 dalis netaikoma atveju, kai muitinės deklaracijos priėmimo metu ir remiantis pardavimo sandoriu, atliktu prieš pat prekių įvežimą į muitų teritoriją, yra žinoma tik preliminari mokėtina kaina, kuri, atsižvelgiant į nuo sandorio šalių valios nepriklausančias ir deklaracijos teikimo metu nežinomas aplinkybes, vėliau (t. y. po deklaracijos pateikimo ir prekių išleidimo į laisvą apyvartą) gali būti didinama arba mažinama.

26. Šiuo klausimu pastebėtina, kad iš Sąjungos muitinės kodekso 70 straipsnio ir Įgyvendinimo reglamento 128 straipsnio 1 dalies galima pagrįstai manyti, kad, siekiant taikyti sandorio vertės muitinio įvertinimo metodą, „Faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina turi būti žinoma (gali būti nustatoma) deklaracijos teikimo muitinei momentu.

27. Be to, Sąjungos muitinės kodekso 70 straipsnio 2 dalies b punktas eksplicitiškai nustato, kad aptariamasis metodas nėra taikomas, kai prekių pardavimui ar kainai turi įtakos sąlygos arba aplinkybės, kurių poveikio vertinamoms prekėms neįmanoma įvertinti. Nagrinėjamu atveju [preliminarios kainos vėlesnis patikslinimas yra (buvo) ginčo prekių „pardavimo sąlygų“ dalis, kaip tai suprantama, be kita ko, pagal šią Sąjungos muitinės kodekso nuostatą (šiuo klausimu, be kita ko, žr. Teisingumo Teismo 2020 m. lapkričio 19 d. sprendimo byloje *5th AVENUE Products Trading, C-775/19*, EU:C:2020:948, 38–42 p.). Tačiau, kaip minėta, ginčo deklaracijų pateikimo metu galutinė kaina nebuvo žinoma ir ji vėliau galėjo būti didinama arba mažinama, t. y. manytina, kad šių prekių išleidimo į apyvartą metu aptariamoms pardavimo sąlygoms poveikis galutinei faktiškai mokėtinai kainai nebuvo ir negalėjo būti įvertintas.

28. Manytina ir tai, kad su Sąjungos muitinės kodekso 15 straipsnio 2 dalies a punkte įtvirtinta pareiga nebūtų suderinamas reikalavimas deklarantui taikyti sandorio vertės metodą, kai deklaracijos pateikimo metu už eksportui parduodamas prekes faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina negali būti nustatyta (nėra žinoma). Iš tiesų preliminarios kainos, kuri vėliau yra tikslinama ją mažinant ar didinant, nurodymas deklaracijoje galbūt lemtų savavališkai nustatytą arba fiktyvią muitinę vertę), o tai nebūtų suderinama su aptariamo muitinio įvertinimo metodo taikymu (šiuo klausimu, pvz., žr. Teisingumo Teismo 2022 m. birželio 9 d. sprendimo byloje *Baltic Master, C-599/20*, EU:C:2022:457, 26 ir 27 p. bei juose nurodytą šio teismo jurisprudenciją).

29. Pastebėtina ir tai, kad Teisingumo Teismas 2017 m. gruodžio 20 d. sprendimo byloje *Hamamatsu Photonics Deutschland (C-529/16; EU:C:2017:984)* 35 punkte yra nusprendęs, kad „<...> neleidžiama kaip muitinę vertę taikyti sutartą sandorių vertę, kurią sudaro, viena vertus, iš pradžių sąskaitoje faktūroje nurodyta ir deklaruota suma ir, kita vertus, pasibaigus ataskaitiniam laikotarpiui atlikto bendro koregavimo suma, tačiau negalima žinoti, ar ataskaitinio laikotarpio

pabaigoje šis koregavimas bus atliekamas didinant, ar mažinant“. Nors, kaip pastebi Departamentas, pagrindinėje byloje, kurioje priimtas Sprendimas *Hamamatsu Photonics Deutschland*, susiklosčiusios faktinės aplinkybės skiriasi nuo nagrinėjamų šioje byloje, minėtas vertinimas grindžiamas šio Sprendimo 24–33 punktuose išdėstytomis bendromis teisės aiškinimo taisyklėmis, kurios leidžia manyti, kad ir nagrinėjamu atveju sandorio vertės metodas negalėjo būti taikomas Bendrovei teikiant (pirmines) ginčo deklaracijas.

Dėl pareigos pataisyti deklaruotą į laisvą apyvartą išleistų prekių muitinę vertę

30. Byloje taip pat kyla klausimas, ar Sąjungos muitinės kodekso 173 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad deklarantas neturi pareigos kreiptis į muitinę su prašymu patikslinti pagal šio kodekso 74 straipsnį nustatytą ir deklaruotą muitinę vertę, kai po prekių išleidimo į laisvą apyvartą paaiškėja 70 straipsnio 1 dalyje nurodyta faktiškai už šias prekes mokėtina kaina, kuri nebuvo ir negalėjo būti žinoma deklaracijos pateikimo metu.

31. Nagrinėjamu atveju Kauno TM ir Departamentas iš esmės sprendė, kad, gavusi patikslintas sąskaitas, Bendrovė privalėjo kreiptis dėl ginčo deklaracijų pataisymo ir prekių muitinę vertę apskaičiuoti Sąjungos muitinės kodekso 70 straipsnio 1 dalyje nustatytu būdu, šiuo tikslu sandorio vertę nurodydama galutinę kainą, kuri buvo suderinta po deklaracijų pateikimo ir prekių išleidimo į laisvą apyvartą. Kadangi Bendrovė su prašymu į kompetentingą muitinės įstaigą nesikreipė, Kauno TM pati patikslino muitinės vertę minėtu būdu.

32. Šiuo aspektu pirmiausia pastebėtina, kad Sąjungos muitinės kodekso 173 straipsnio 2 dalis nustato bendrą taisyklę, kad išleidus prekes, kaip yra nagrinėjamu atveju, deklarantui (importuotojui) nebeleidžiama taisyti muitinės deklaracijos. Išimtis iš šios taisyklės yra numatyta šio kodekso 173 straipsnio 3 dalyje, nustatančioje, kad deklarantui pateikus prašymą, gali būti leista pataisyti muitinės deklaraciją ir po prekių išleidimo, kad deklarantas galėtų įvykdyti savo pareigas, susijusias su atitinkamos muitinės procedūros įforminimu prekėms.

33. Šio reguliavimo kontekste pastebėtina, kad, viena vertus, muitinė vertė turi atspindėti realią importuotos prekės ekonominę vertę ir būti apskaičiuota atsižvelgiant į šios prekės elementų, turinčių ekonominę vertę, visumą (šiuo klausimu, be kita ko, žr. Teisingumo Teismo 2021 m. balandžio 22 d. sprendimo byloje *Lifosa*, C-75/20, EU:C:2021:320, 24 p. ir jame nurodytą šio teismo jurisprudenciją). Kita vertus, iš Sąjungos muitinės kodekso 173 straipsnio 3 dalies nematyti, kad šia nuostata yra nustatoma deklaranto pareiga, o ne teisė prašyti pataisyti deklaraciją, o ir žodis „pataisyti“ implikuoja atvejį, kai deklaracijoje yra klaidų ar netikslumų, kuriuos būtina pašalinti. Šiuo aspektu abejotina, ar tokia klaida ar netikslumu gali būti pripažintas muitinio įvertinimo metodo, kuriuo negalėjo būti remiamasi deklaracijos pateikimo metu, netaikymas.

34. Be to, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad, be kita ko, pagal priimtą deklaracijos neatšaukiamumo principą deklaracijos duomenys gali būti keičiami griežtai tik Sąjungos teisės aktuose numatytais atvejais (šiuo klausimu, pvz., žr. 2014 m. rugsėjo 17 d. sprendimo byloje *Baltic Agro*, C-3/13, EU:C:2014:2227, 43 p. ir jame nurodyta jurisprudencija), o Sąjungos muitinės kodekso 173 straipsnio 3 dalyje numatyta galimybė pataisyti deklaraciją aiškintina siaurai (2023 m. birželio 8 d. sprendimo byloje *Zes Zollner Electronic*, C-640/21, EU:C:2023:56, 43 p.).

35. Pastaruoju aspektu akcentuotina, kad Sąjungos muitinės kodekso 176 straipsnio c punktu nustatyti muitinės deklaracijos taisymo po prekių išleidimo pagal 173 straipsnio 3 dalį tvarką pavesta Europos Komisijai. Tačiau Įgyvendinimo reglamentas, kuris, kaip matyti iš jo 39 konstatuojamosios dalies, be kita ko, priimtas tikslu nustatyti „<...> atvejus, kuriais muitinės deklaraciją galima taisyti po prekių išleidimo <...>“, nenumato deklaracijos taisymo tokiu, kaip nagrinėjamas, atveju, t. y. kai dėl po deklaracijos pateikimo atliktų tiekimo sutarčių pakeitimų paaiškėja faktiškai už prekes mokėtina kaina. Priešingai, pavyzdžiui, Įgyvendinimo reglamento 130 straipsnio 3 dalis eksplicitiškai draudžia atsižvelgti į nuolaidas, suteiktas dėl sutarties pakeitimų, padarytų po muitinės deklaracijos priėmimo.

1. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra galutinės instancijos teismas administracinėms byloms (Administracinių bylų teisenos įstatymo 21 str.), todėl iškilus Europos Sąjungos institucijų priimtų teisės aktų aiškinimo klausimui, kurį išnagrinėti būtina, kad sprendimas byloje būtų priimtas, jis privalo kreiptis į Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą (SESV 267 straipsnio 3 dalis, Lietuvos Respublikos teismų įstatymo 40¹ straipsnis).

2. Šiomis aplinkybėmis, siekiant išsklaidyti kilusias abejones dėl ginčo teisiniams santykiams aktualių Europos Sąjungos teisės normų aiškinimo bei taikymo, yra tikslinga kreiptis į Teisingumo Teismą su prašymu išaiškinti aptartas Sąjungos taisykles. Atsakymas į šios Nutarties rezoliucinėje dalyje nurodytus klausimus turėtų esminę reikšmę nagrinėjamai bylai, nes sudarytų prielaidas, be kita ko, užtikrinant Sąjungos teisės viršenybę, įvertinti pareiškėjo pareigos mokėti importo PVM apimtį ir šios pareigos atsiradimo momentą, t. y. aplinkybes, su kuriomis, be kita ko, yra tiesiogiai siejama mokesčių administratoriaus galimybė skaičiuoti šio mokesčio delspinigius.

Vadovaudamasi tuo, kas išdėstyta pirmiau ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnio 3 dalimi, Lietuvos Respublikos teismų įstatymo 40¹ straipsniu, Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 100 straipsnio 1 dalies 9 punktu, 137 straipsniu, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo išplėstinė teisėjų kolegija

n u t a r i a:

Atnaujinti bylos nagrinėjimą iš esmės.

Kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą šiais klausimais:

1) ar 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, 70 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jo 1 dalis netaikoma tokiu kaip nagrinėjamas atveju, kai muitinės deklaracijos priėmimo metu ir remiantis pardavimo sandoriu, atliktu prieš pat prekių įvežimą į muitų teritoriją, yra žinoma tik preliminari mokėtina kaina, kuri, atsižvelgiant į nuo sandorio šalių valios nepriklausančias ir deklaracijos teikimo metu nežinomas aplinkybes, vėliau (t. y. po deklaracijos pateikimo ir prekių išleidimo į laisvą apyvartą) yra patikslinama, ją (kainą) didinant arba mažinant?

2) ar Reglamento (ES) Nr. 952/2013 173 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad deklarantas neturi pareigos kreiptis į muitinę su prašymu patikslinti pagal šio reglamento 74 straipsnį nustatytą ir deklaruotą muitinę vertę, kai, kaip yra nagrinėjamu atveju, po prekių išleidimo į laisvą apyvartą paaiškėja 70 straipsnio 1 dalyje nurodyta faktiškai už šias prekes mokėtina kaina, kuri nebuvo ir negalėjo būti žinoma deklaracijos pateikimo metu?

Sustabdyti šios administracinės bylos nagrinėjimą iki bus gautas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo prejudicinis sprendimas.

Nutartis neskundžiama.

Teisėjai

Audrius Bakaveckas

Jolanta Malijauskienė

Gintaras Kryževičius

Iveta Pelienė

Dainius Raižys